

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 24.10.	Vyšná Rybnica 16.30 – sv. ruženec 17.00 - sv. liturgia	* Milan
Utorok 25.10.	Vyšné Remety 16.30 – sv. ruženec 17.00 - sv. liturgia	+ Ján, Ján, Juraj, Anna rod. Mandičaková
Streda 26.10.	Vyšná Rybnica 16.30 – sv. ruženec 17.00 - sv. liturgia + pan.	+ Gabriel, Viera, Juraj, Anna rod. Petrušková
Štvrtok 27.10.	Vyšné Remety 16.30 – sv. ruženec 17.00 - sv. liturgia	+ Ján, Alžbeta, Juraj, Anna rod. Doliničová
Piatok 28.10.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia s prípravou detí na 1. sv. prijímanie	+ Juraj, Anna rod. Mandičaková
Sobota 29.10.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia 15.00 - sobáš	
Nedeľa 30.10.	20. nedeľa po Päťdesiatnici / Zbierka na misie/ Vyšné Remety 8.00 sv. liturgia Vyšná Rybnica 9.30 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Lukáš

Neobávaj sa, hovorí ti Ježiš.

Mt 6,25

„Preto vám hovorím: **Nebud'te ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev?**“
Máš plné srdce obáv o svoje zdravie, financie, rodinu či budúcnosť? Niektorí ľudia sa obávajú aj vtedy, keď je všetko v poriadku, pretože počuli iných hovoriť: „Mal by si byť na pozore a báť sa, pretože niečo určite nie je v poriadku, keď ťa diabol necháva na pokoji.“ A tak sa boja aj vtedy, keď na to niet žiadnej príčiny.

No Ježiš chce, aby si sa nebál a nestrachoval vždy a stále. Nemáme sa strachovať, čo budeme jesť či piť, čo si oblečieme, či budeme zdraví. Hovorí nám, že sa nemáme strachovať o náš každodenný dostatok, pretože Boh, náš nebeský Otec, pozná všetky naše potreby a chce nám ich pridať navyše. (Mt 6,32-33)

Boh je ten istý Boh, ktorý sa staral o deti Izraela na púšti, krmil ich mannou deň čo deň 40 rokov. Keď sa o nich staral On, Jeho národu nič nechýbalo. Keď mali chuť na večeru, z neba pršali prepelice. Stačilo ich len zodvihnúť a upiecť! Je celkom možné, že keď sa vydali sami hľadať nejakú tu potravu do púšte, nijakú nenašli.

To je aj náš problém dnes. Myslíme si, že musíme niečo urobiť, aby sme si pomohli. Od spásy počínajúc, cez posvätenie pokračujúc a u každodenných potrieb končiac. Niektorí z nás si možno myslia, že Ježišovi sa to ľahko hovorilo: „Neboj sa, nemysli na svoj život,“ pretože on nerozumel problémom, ktorým čelíme v živote. Pravdou ale je, že Ježiš všetkým problémom, ktorým čelíme my, rozumel. Popravde čelil aj problému, s ktorým sme sa my ešte nestretli – smrti. Smrť je „konečný problém“, pretože v nej sa končia všetky naše problémy. Ježiš čelil smrti na kríži, porazil ju a vstal z mŕtvych. A pretože porazil náš problém problémov, môžeme mu naozaj veriť, keď hovorí, že sa nemáme báť!

Odpustenie

Nicolás Bravo, hrdina odpustenia

Don Leonardo Bravo veľmi miloval svoju vlasť. Preto, keď sa začal boj za nezávislosť, on, jeho brat Miguel a jeho syn Nicolás, sa zapísali za vojakov, ochotní dať aj svoj život. Dona Leonarda zajali a priviezli ho do hlavného mesta Mexika, kde bol zastrelený 13. septembra 1812. Medzitým jeho syn don Nicolás porazil Španielov v bitke pri Palmare a zajal 300 z nich. Ten istý deň dostal správu o poprave svojho otca. Plný bolesti, jeho prvou reakciou bolo rozkázať zastreliť všetkých svojich zajatcov zajtra na svitaní. Z ľudského hľadiska to bolo logické, ale tej noci don Nicolás vyhral ďalšiu bitku, najdôležitejšiu vo svojom živote, bitku proti svojej túžbe pomstiť sa. Nielenže daroval život 300 zajatcom, ale rozkázal ich prepustiť!

Odpustenie a milosť

Odpustenie je nebrať do úvahy vinu. Milosť je odpustiť aj trest, a to z dobrej vôle, to znamená z lásky toho, kto odpúšťa.

Ak ma niekto urazí, je vinný a zaslúži si trest. Ak je vina ťažká, trest vykonáva autorita určená na výkon spravodlivosti. Ak je vina ľahká, trestom býva to, že sa už nerozprávam s tou osobou, že ju vymažem zo zoznamu svojich priateľov a už jej nikdy viac nepreukážem dobro. Ale ak jej začnem robiť zle, vtedy hovoríme o pomste, ktorá často býva ešte nespravodlivejšia, ako pôvodná urážka. Opakom lásky je nenávisť a je to ten pocit, ktorý nás vedie k prechovávaní nekonečnej zloby a plánovaniu pomsty, ktorá nás robí ešte nehodnejšími než je ten, kto nám ublížil. Nenávisť sa rodí z prehnanej lásky k sebe samému, teda z nášho egoizmu. Hovorí sa, že viac trpí ten, kto nenávidí, než nenávidený, a je to určite pravda.

Prečo odpúšťať?

Odpustenie sa rodí z prirodzeného dobra osoby, alebo z prirodzenej lásky k tomu, kto sa dopustil viny. Rodičia s ľahkosťou odpúšťajú svojim deťom, lebo ich milujú. Keď sa odpustí veľká vina, hovorí sa, že ten kto odpustil je veľkodušný. Ak navyše odpustí aj zaslúžený trest, vtedy je milostivý.

My kresťania odpúšťame aj pre naše evanjeliové zásady. Na chlopni jedného katolíka som videl odznak, na ktorom bol nápis „77X“. Najprv som nechápal jeho zmysel, preto som sa ho na to opýtal. Odpovedal mi hrdý na svoje biblické vedomosti: „Ježiš povedal Petrovi, aby odpustil sedemdesiatšedemkrát“. (Mt 18, 21) My, ktorí nasledujeme Ježiša, odpúšťame vždy. Odpúšťame tak, ako nám odpúšťa náš Otec Boh. (Mt 6, 12).

Odpustenie a trest

Ak učíme deti, aby sa ospravedlnili, učme ich aj odpúšťať. Odpustenie má úzky vzťah k spravodlivosti. Lenivý syn môže žiadať odpustenie, že zanedbal školu. Rodičia mu istotne odpustia, ale podľa spravodlivosti musia syna pokarhať a aj mu uložiť nápravný trest, ktorý by ho naučil byť svedomitým v plnení svojich povinností. Vina sa odpúšťa, ale od syna sa vyžaduje, aby neodchádzal z domu, aby nešiel von s priateľmi, aby nepozeral televíziu, aby tak dohnal to, čo zameškal v učení. Nie je to pomsta, je to spravodlivý trest, ktorý by mal syn prijať dokonca s radosťou, lebo rodičia mu odpustili. Pozor však, pretože trest, ktorý ponižuje, je pomstou.

Odpúšťam ti, ale nemysli si, že na to zabudnem.

Keď ten, kto ublíži, je veľmi milovaná bytosť, spôsobí nám to veľkú bolesť spolu s prirodzeným rozčarovaním zo straty dôvery v milovanú osobu. Dá sa odpustiť, aj chceme odpustiť, ale ako obnoviť dôveru? Stratili sme ilúziu a znovu sa bude rodiť ťažko. Ten, kto ublížil a žiada o odpustenie musí pochopiť, že uplynie veľa času, kým sa pôvodná dôvera obnoví a je na ňom, aby si zaslúžil „zabudnutie“ urážky milovanej osoby.

Vaše deti sa naučia odpúšťať...

- Ak vy, manželia, nedovoliťe, aby slnko zapadlo nad vašim hnevom.
- Ak nepoužívate ten „ľadový zákon“ odplaty, od ktorého hynie zimou manželská láska.
- Ak ste schopní sa zmieriť aj s tými príbuznými, ktorí vás nemajú radi.
- Ak sa nenecháte prosiť a nekladiete podmienky, keď vás deti prosia o odpustenie.
- Ak vy sami si priznáte svoju vinu a v pokore žiadate odpustenie svojich detí..
- Ak sa modlíte so svojimi deťmi za ľudí, ktorí vám škodia.
- Ak od nich žiadate, aby si vzájomne odpúšťali len preto, že sa majú radi.

